

Különleges eseményre gyülekeztek április 1-jén reggel a vízműsök. Novák Attila tanár úr és a diákönkormányzat szervezésében kitárta kapuit a hagyományőrző tábor, ahol lehetőségünk nyílt arra, hogy egy napra belekóstoljunk a magyar hagyományokba, ezeket megtekintsük, átéljük és magunk is kipróbáljuk, részeseivé váljunk akár évezredek, akár pár évszázados szokásoknak, tevékenységeknek.

A megnyitó után bemutatkoztak a tevékenységvezetők, lángra lobbant a máglya, végigröppentek az udvaron az első nyílvesszők, és kezdetét vette a változatos, sokszínű hagyománykóstoló. Mindenki találhatott-választhatott kedve, ízlése alapján valamilyen tevékenységet.

Az udvar iskola felőli részén menyecskéink népdalokat énekeltek, majd a táncos lábú érdeklődők egész délelőtt csatlakozhattak alkalmi néptáncos csoportunkhoz. Akinek úgy hozta kedve, megtanulhatott eljátszani egy-két dalt a citerán.

A mesterségek utcájában folyamatosan zajlott a nyüzsgés. Nádsípot készíthettünk, szőhettünk, hímezhattunk, gyöngyöt fűzhettünk. Vagy lehuppanhattunk a fazekaskoronghoz, és agyagozó készségünket bizonyíthattuk. A harciasabb lelkűek a láncing-gyártás aprólékos örömeiben merültek el, majd fel is öltötték készítményüket.

Akik mozgalmasabb akciókra vágytak, paripára pattanhattak, és elmondhatták magukról, hogy nyereg nélkül is megülik a lovat. Marcona vízműsök többféle fegyvernemben is próbára tették ügyességüket: íjászok, barantás betyárok küzdöttek meg egymással. Sokan a karikás ostort igyekeztek kezessé tenni.

A díszteremben filmeket tekinthettünk meg az ősmúltról, a lovas íjásatról.

Egész délelőtt ínycsiklandó illatok szálltak az udvaron. Több üstben rotyogott a babgulyás, amit délben jó étvágygal fogyasztottunk el - daloskedvűek, táncoslábúak, kézművesek, csikósok, vitézek - mindahányan.

Köszönjük a szervezőknek a derűs, tartalmas hagyománykóstolót. Egészségünkre vált és várjuk a folytatást!